

Αυτό το φωτογραφικό λεύκωμα είναι το αποτέλεσμα ενός ταξιδιού στην Ινδία.
Οι εικόνες που είχα δει πριν φτάσω εκεί, ήταν εικόνες ενός μέρους εξωτικού
και τελείως διαφορετικού, σχεδόν ξένου.
Ψάχνοντας να βρω τι είναι αυτό που μας ενώνει, ανακαλύπτω ότι με έλκουν
τα πράγματα που φαίνονται διαφορετικά.
Παρ' όλο που όλα φαίνονταν καινούργια, αυτό που έβλεπα αντί να με διαφοροποιεί
μ' έφερνε πιο κοντά σ' αυτό το μέρος.
Η σκέψη αυτή μ' έκανε να αισθάνομαι γαλήνια.

*Κάθομαι στο τραίνο, στο γυναικείο τμήμα, όταν μπαίνει μέσα στο βαγόνι μία παρέα από
κορίτσια. Είναι περίπου 10 χρονών, γυρνάνε από το σχολείο, τα μαλλιά τους είναι πιασμένα
σε κοτσίδες με κόκκινες κορδέλες. Χαμογελούν. Το τραίνο προχωράει αργά και αρχίζουν
να τραγουδάνε.*

Το μυαλό μου ταξιδεύει... είμαι εκεί, είμαι εδώ.

Ένα όνειρο είναι παντού το ίδιο.

Έχουμε τόσα να μοιραστούμε.

Βομβάη, Ιανουάριος 2001.